

Sygn. XXV C 1076/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 października 2018 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXV Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSR del Anna Ogińska-Łągiewka
Protokolant:	sekretarz sądowy Dorota Wesołowska

po rozpoznaniu w dniu 31 października 2018 r. w Warszawie

sprawy z powództwa (...) Bank (...) SA z siedzibą w W.

przeciwko G. P.

o zapłatę

utrzymuje w mocy nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 27 października 2017 r.

Sygnatura akt: XXV C 1076/18

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 10 października 2016 roku (k. 98 data nadania), skierowanym przeciwko pozwanym – (...) sp. z o.o. z siedzibą w K., powód (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o orzeczenie nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym, że pozwani są solidarnie zobowiązani do zapłaty na jego rzecz kwoty 374 458, 54 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, żądając ograniczenia odpowiedzialności pozwanego (...) Sp. z o.o. do egzekwowania tej należności z nieruchomości, dla której Sąd Rejonowy w Koszalinie Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o numerze (...), a także do wysokości hipoteki umownej kaucyjnej na sumę 474 538, 68 złotych. Jednocześnie powód podniósł, iż w razie skutecznego wniesienia przez pozwanych zarzutów od nakazu zapłaty wnosi o jego utrzymanie w mocy w całości.

Uzasadniając złożony pozew powód podniósł, iż przysługuje mu w stosunku do pozwanego G. P. wymagalna wierzytelność pieniężna na mocy umowy o kredyt hipoteczny nr (...) z dnia 2 października 2007 roku, której spłata została zabezpieczona poprzez ustanowienie hipoteki umownej kaucyjnej do kwoty 474 538, 68 złotych, obciążającej prawo własności nieruchomości objętej w/w księgą wieczystą, stanowiącą pierwotnie własność G. P. jako kredytobiorcy, a później w związku z jej zbyciem własność pozwanego (...) Sp. z o.o. w K., będącym dłużnikiem rzeczowym wobec powoda. Na potwierdzenie istnienia dochodzonej pozwem wierzytelności pieniężnej powód załączył do pozwu posiadaną dokumentację wspomnianej umowy kredytu oraz wyciąg z ksiąg bankowych z dnia 23 września 2016 roku (pozew wraz z załącznikami k. 2 – 94).

Nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 27 października 2016 roku, wydanym pod sygnaturą akt XXV Nc 862/16, Sąd Okręgowy w Warszawie XXV Wydział Cywilny nakazał pozwanym (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K., aby zapłacili na rzecz powoda (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. w sposób solidarny kwotę 374 458, 54 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, z ograniczeniem

odpowiedzialności pozwanego (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. do egzekwowania tej należności z nieruchomości, dla której Sąd Rejonowy w Koszalinie Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o numerze (...), a także z ograniczeniem do wysokości hipoteki umownej kaucyjnej na sumę 474 538, 68 złotych, a także kwotę 15 498, 00 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu. Wydane orzeczenie, wobec braku jego skutecznego zaskarżenia przez pozwanego (...) Sp. z o.o., uprawomocniło się wobec niego ze względu na zaniechanie uiszczenia przez tego pozwanego opłaty od wniesionych zarzutów w związku z jedynie częściowym jego zwolnieniem od kosztów sądowych – opłaty od zarzutów powyżej 6 000 złotych (nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym k. 96, zarzuty pozwanego (...) Sp. z o.o. k. 106 – 107, postanowienie z dnia 29 czerwca 2017 roku o częściowym zwolnieniu pozwanego (...) Sp. z o.o. od kosztów sądowych k. 188 – 190 k. 198, postanowienie o odrzuceniu zarzutów pozwanego (...) Sp. z o.o. k. 198).

Pozwany G. P. we wniesionych zarzutach od wydanego nakazu zapłaty wniósł o uchylenie zaskarżonego nakazu i oddalenie powództwa w całości, proponując ugodowe zakończenie sprawy i w tym celu wyznaczenie terminu rozprawy.

W uzasadnieniu złożonych zarzutów pozwany G. P. przyznał, iż strony zawarły umowę o kredyt, którego nie spłaca on regularnie wobec znalezienia się bardzo trudnej sytuacji materialnej (k. zarzuty pozwanego G. P. k. 115 – 116, k. 128 – 129).

Na rozprawie w dniu 31 października 2018 roku strony, w tym pozwany, nie stawiły się (protokół rozprawy k. 243 i e – protokół k. 244).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 5 października 2007 roku pomiędzy poprzednikiem prawnym powoda (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W., to jest (...) S.A. Spółka Akcyjna Oddział w P., a pozwanym G. P. została podpisana sporządzona w dniu 2 października 2007 roku umowa o kredyt hipoteczny nr (...). Na mocy podpisanej umowy bank udzielił pozwanemu G. P. kredytu w wysokości 238 350, 00 złotych na zakup lokalu mieszkalnego na rynku wtórnym, położonego w K. przy ulicy (...), dla którego prowadzona jest księga wieczysta o numerze (...). Jednym z zabezpieczeń spłaty kredytu była ustanowiona hipoteka kaucyjna ustanowiona na rzecz banku na prawie własności w/w nieruchomości, której aktualnym właścicielem jest (...) Sp. z o.o. w K., a której prezesem zarządu jest pozwany G. P. (dowody: odpis pełny z KRS powoda k. 10 – 16, decyzja Komisji Nadzoru Finansowego k. 17, odpis pełny z (...) S.A. Spółka Akcyjna Oddział w P. k. 18 – 23, umowa wraz z załącznikami i aneksami k. 24 – 48, wyciąg z ksiąg bankowych powoda k. 49, odpis z elektronicznej księgi wieczystej k. 51 – 90, odpis z (...) Sp. z o.o. k. 133 - 138).

Wobec braku regularnej spłaty kredytu przez pozwanego G. P. powyższa umowa została rozwiązana na skutek dokonanego przez bank jej wypowiedzenia, a niespłacona kwota kredytu postawiona w stan natychmiastowej wymagalności, co uzasadniało skierowanie przez powoda do pozwanego G. P. jako kredytobiorcy i dłużnika osobistego oraz do pozwanego (...) Sp. z o.o. w K. jako dłużnika rzeczowego wezwań do zapłaty niespłaconego długu pieniężnego z jednoczesnym wezwaniem do podjęcia współpracy z wierzycielem w zakresie dobrowolnej spłaty zadłużenia. Pomimo osobistego odbioru wezwań przedsądowych w dniu 25 lipca 2016 roku przez pozwanego G. P. jako kredytobiorcy i jednocześnie jako prezesa zarządu (...) Sp. z o.o. (dłużnika rzeczowego) rozmowy ugodowe nie zostały podjęte, a dług nie został uregulowany (przedsądowe wezwania do zapłaty wraz z potwierdzeniami odbioru k. 91 – 94, odpis z (...) Sp. z o.o. k. 133 - 138).

Sąd Okręgowy dokonał następującej oceny dowodów:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych powyżej dowodów z dokumentów, złożonych do akt sprawy przez stronę powodową, przy czym podkreślenia wymaga, iż dokumentacja ta nie była kwestionowana przez pozwanego G. P.. We wniesionych zarzutach od wydanego nakazu zapłaty pozwany potwierdził zaistnienie okoliczności faktycznych wynikających z treści tych dowodów, a mianowicie fakt zawarcia przez strony umowy kredytu, fakt zaniechania spłaty kredytu przez powoda w związku z pogorszeniem się jego sytuacji materialnej i fakt postawienia zadłużenia w stan wymagalności wobec rozwiązania umowy kredytu. Okoliczności te jako fakty przyznane

w toku postępowania i nie budzące wątpliwości nie wymagały zatem szczególnego wykazywania (art. 229 k.p.c.), a tym samym przywołany powyżej materiał dowodowy sprawy pozwalał na ustalenie wszystkich faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo strony powodowej zasługiwało na uwzględnienie, a w konsekwencji wydany nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym na jego utrzymanie w mocy.

Zgodnie z treścią przepisu art. 495 § 1 k.p.c. w razie prawidłowego wniesienia zarzutów przewodniczący wyznacza rozprawę i stosownie do treści art. 496 k.p.c. po jej przeprowadzeniu sąd wydaje wyrok, w którym nakaz zapłaty w całości lub w części utrzymuje w mocy albo go uchyla i orzeka o żądaniu pozwu, bądź też postanowieniem uchyla nakaz zapłaty i pozew odrzuca lub postępowanie umarza.

W przedmiotowej sprawie, wobec spełnienia się przesłanek z art. 485 § 3 k.p.c., na wniosek powoda w pozwie zgłoszony (art. 484¹ § 2 k.p.c.), Sąd Okręgowy nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 27 października 2016 roku (XXV Nc 862/16) obciążył pozwanych - G. P. (dłużnika osobistego) i (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. (dłużnika rzeczowego) obowiązkiem zapłaty na rzecz powoda kwoty 374 458, 54 złotych tytułem zwrotu zaciągniętego na mocy umowy nr (...) kredytu wobec jej wypowiedzenia i postawienia całej wierzytelności w stan natychmiastowej wymagalności wraz z należnymi powodowi zgodnie z obowiązującymi przepisami odsetkami ustawowymi za opóźnienie (art. 482 § 1 k.c.) i kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego poniesionymi przez powoda, łącznie z opłatą skarbową od pełnomocnictwa, według norm przepisanych (art. 19 ust. 2 pkt 1 w zw. z art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 28.07.2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Dz.U. z 2018 r., poz. 300 t.j. /Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych Dz.U.2015.1804 ze zm.).

Pozwany G. P., który wydanie w/w nakazu zakwestionował składając zarzuty od niego, nie podniósł jednakże w nich żadnych merytorycznych zarzutów, które mogłyby skutkować uchyceniem wydanego nakazu zapłaty w całości i oddaleniem powództwa w całości, czego domagał się w toku niniejszego postępowania. W złożonych zarzutach pozwany G. P., potwierdzając faktyczne istnienie wymagalnego zadłużenia pozwem dochodzonego na mocy podpisanej przez strony umowy, następnie wypowiedzianej przez kredytodawcę, wyraził jedynie zainteresowanie podjęciem rozmów ugodowych na wyznaczonym terminie rozprawy i zawarciem ugody, która miałaby skutkować uchyceniem wydanego nakazu zapłaty. Pomimo takowej deklaracji ugodowego zakończenia sporu pozwany nie stanął się na wyznaczonym terminie rozprawy. Nie złożył on także na piśmie żadnej propozycji zawarcia ugody, co jego twierdzenia i deklaracje co do polubownego zakończenia sporu należało uznać za gołosłowne, to jest nie mające oparcia w żadnych konkretnych działaniach. W tym miejscu podkreślić także należy, iż pozwany nie złożył także do akt sprawy swoich wcześniejszych ewentualnych pism do powoda, stanowiących jego odpowiedź na skierowane do niego przedsądowe wezwania do zapłaty, w których podkreślono, iż „w przypadku chęci współpracy w zakresie dobrowolnej spłaty zadłużenia, prosimy o niezwłoczny kontakt z bankiem” (k. 91, k. 93). Wobec takiej biernej postawy pozwanego w ocenie Sądu wysoce prawdopodobnym jest, iż złożone przez niego zarzuty od wydanego nakazu zapłaty, bez podniesienia żadnych merytorycznych okoliczności (faktycznych, czy prawnych) uzasadniających żądanie uchycenia nakazu zapłaty, z jednoczesnym powołaniem się tylko na rzekomą wolę zawarcia ugody, stanowiły przyjętą przez niego linię obrony mającą skutkować odroczeniem w czasie przymusowej egzekucji długu.

Wobec powyższego stanowiska procesowego pozwanego, braku jego faktycznej woli ugodowego zakończenia sprawy, przyznania przez niego faktu zawarcia umowy kredytu i zaniechania spłaty swojego zobowiązania wobec banku, a także w świetle treści przeprowadzonych w sprawie i niekwestionowanych przez pozwanego dowodów z dokumentów, które potwierdziły ważne zawarcie umowy kredytu (art. 69 ust. 1 i 2 Prawa bankowego na dzień zawarcia umowy Dz.U.2002.72.665), zdaniem Sądu Okręgowego nie wystąpiły żadne okoliczności faktyczne lub prawne, które dawałyby podstawę do uchycenia wydanego nakazu zapłaty i oddalenia powództwa w całości.

Z uwagi na powyższe Sąd Okręgowy na mocy powołanych powyżej przepisów orzekł jak w sentencji wyroku z dnia 31 października 2018 roku, utrzymując w mocy w całości nakaz zapłaty z dnia 27 października 2017 roku, wydany pod sygnaturą akt XXV Nc 862/16.

Zarządzenie: odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda